

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Slovakia) on esittänyt
22.3.2023 – BONUL s.r.o. v. Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúvanie rozhodnutí
Národného bezpečnostného úradu**

(Asia C-185/23, BONUL)

(2023/C 252/17)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky

Pääasian asianosaiset

Valittaja: BONUL s.r.o.

Vastapuoli: Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúvanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 51 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltio soveltaa unionin oikeutta tilanteessa, jossa kyseisen jäsenvaltion tuomioistuin arvioi, onko jäsenvaltion parlamentin erityisvaliokunnan tekemä päätös laillinen, kun siinä on vahvistettu toisessa oikeusasteessa kansallisen turvallisuusviranomaisen hallinnollinen päätös, jolla on kumottu (peruutettu) oikeushenkilön

— yhteisöturvallisuuslupa, joka oikeuttaa pääsyyn kansallisessa lainsäädännössä määriteltyihin turvaluokiteltuihin tietoihin,

kun samanaikaisesti ja yksinomaan tämän luvan peruuttamisen seurauksena myös

— yhteisöturvallisuustodistus, joka on annettu kyseiselle oikeushenkilölle EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista turvallisuussäännöistä 23.9.2013 annetun neuvoston päätöksen 2013/488/EU (¹), sellaisena kuin se on muutettuna, 11 artiklassa ja liitteessä V tarkoitettulla tavalla SECRET UE/EU SECRET -turvallisuusluokan tietojen saamiseksi, peruutetaan?

2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan ensimmäistä ja toista kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle ja oikeuskäytännölle, jonka mukaan

a) kansallisen turvallisuusviranomaisen päätöksessä mainitun luvan ja todistuksen kumoamisesta (peruuttamisesta) ei saa mainita turvallisuusluokiteltuja tietoja, joiden perusteella kyseinen viranomainen on todennut, että edellytykset luvan ja todistuksen kumoamiselle (peruuttamiselle) täyttyvät, vaan siinä saa ainoastaan viitata kyseisen viranomaisen asiakirja-aineistossa olevaan, kyseiset turvallisuusluokitellut tiedot sisältävään asiakirjaan;

b) asianomaisella oikeushenkilöllä ei ole oikeutta tutustua kansallisen turvallisuusviranomaisen asiakirja-aineistoon eikä yksittäisiin asiakirjoihin, jotka sisältävät turvallisuusluokiteltuja tietoja, joiden perusteella kansallinen turvallisuusviranomainen on päättänyt kumoamaan (peruuttamaan) mainitun luvan ja todistuksen;

c) asianomaisen oikeushenkilön asianajajalle voidaan myöntää pääsy asiakirja-aineistoon ja asiakirjoihin, mutta vain kansallisen turvallisuusviranomaisen päällikön suostumuksella tai tapauskohtaisesti sen muun viranomaisen suostumuksella, joka on toimittanut asiakirjat kansalliselle turvallisuusviranomaiselle, ja asianajaja on velvollinen pitämään asiakirja-aineiston ja asiakirjojen sisällön luottamuksellisena pääsyn myöntämisen jälkeenkin;

d) tuomioistuimella, joka arvioi ensimmäisessä kysymyksessä kuvatun päätöksen lainmukaisuutta, on kuitenkin täysimääräinen pääsy kyseiseen asiakirja-aineistoon ja asiakirjoihin?

3) Mikäli toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan ensimmäistä ja toista kohtaa tulkittava siten, että niissä sallitaan (tai mahdollisesti edellytetään) suoraan, että ensimmäisessä kysymyksessä kuvatun päätöksen lainmukaisuutta arvioiva tuomioistuin ei sovelle toisessa kysymyksessä tarkoitettua lainsäädäntöä ja oikeuskäytäntöä ja myöntää asianomaiselle oikeushenkilölle tai tämän asianajajalle pääsyn kansallisen turvallisuusviranomaisen asiakirja-aineistoon tai turvallisuusluokiteltuja tietoja sisältäviin asiakirjoihin, jos tuomioistuin katsoo sen olevan tarpeen tehokkaiden oikeus-suojakeinojen ja kontradiktorisen menettelyn takaamiseksi?

4) Mikäli kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 51 artiklan 1 ja 2 kohtaa tulkittava siten, että tuomioistuimen toimivalta myöntää pääsy asiakirja-aineistoon tai asiakirjoihin kolmannessa kysymyksessä tarkoitettulla tavalla koskee

— vain niitä asiakirja-aineiston tai asiakirjojen osia, jotka sisältävät neuvoston päätöksen 2013/488/EU 11 artiklassa ja liitteessä V tarkoitettuja yhteisöturvallisuuden arvioinnin kannalta merkityksellisiä tietoja

tai

— myös sellaisia asiakirja-aineiston tai asiakirjojen osia, jotka sisältävät ainoastaan kansallisen lainsäädännön nojalla tehdyn yhteisöturvallisuuden arvioinnin kannalta merkityksellisiä tietoja, eli neuvoston päätöksessä 2013/488/EU edellytetyt perusteita laajemmin?

(¹) EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista turvallisuussäännöistä 23.9.2013 annettu neuvoston päätös 2013/488/EU (EUVL 2013, L 274, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Judiciaire de Paris (Ranska) on esittänyt 17.2.2023 – Le Procureur de la République de Paris v. VGG AG ym.

(Asia C-190/23, VGG)

(2023/C 252/18)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Judiciaire de Paris

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Le Procureur de la République de Paris

Vastaajat: VGG AG, VGG Entertainment Inc., Dan A., SAS M. Trade, SASU D., SAS T. Logistique, Arthur C., SAS S., Grégory B., David C., David M., IE ja CID

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 56 artiklaa tulkittava siten, että se ei ole esteenä sille, että kansalliset viranomaiset soveltavat säännöstöä, josta säädetään teatterilippujen laittoman kaupan torjumisesta 27.6.1919 annetun Ranskan lain 1 §:ssä ja 12.3.2012 annetulla lailla lisätyssä rikoslain 313-6-2 §:ssä, kun mainituissa säännöksissä kielletään poikkeuksetta unionin alueella asuvien luonnollisten henkilöiden ja/tai unionin alueelle sijoittautuneiden oikeushenkilöiden, jotka asuvat eri jäsenvaltioissa, väliset kaupat, joissa tällaiset henkilöt jälleenmyyvät tai auttavat jälleenmyymään ensimarkkinoilla ostettuja lippuja?
- 2) Onko SEUT 56 ja SEUT 52 artiklaa ja niihin liittyviä yleisen edun mukaisia pakottavia vaatimuksia tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sille, että kansalliset viranomaiset oikeuttavat rajoituksia, jotka eivät vaikuta soveltuvan niiden päämäärien – kuten yleisen järjestyksen ja kuluttajansuojan – tehokkaan suojan takaamiseen tai jotka ovat suhteettomia kuviteltavissa oleviin vaihtoehtoisin toimenpiteisiin nähden, säännöstöllä, josta säädetään teatterilippujen laittoman kaupan torjumisesta 27.6.1919 annetun Ranskan lain 1 §:ssä ja 12.3.2012 annetulla lailla lisätyssä rikoslain 313-6-2 §:ssä?